

Arrest

nr. 29 077 van 25 juni 2009
in de zaak RvV X/ II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 27 april 2009 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 22 april 2009 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten en van de beslissing houdende de verlenging van de termijn van het bevel om het grondgebied te verlaten van 24 april 2009.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 mei 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 juni 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart te zijn geboren op 31 december 1992 te Kismayu en van Somalische nationaliteit te zijn.

Verzoeker dient op 18 januari 2008 een asielaanvraag in. Op 14 oktober 2008 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker dient een beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Op 16 januari 2009 bevestigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de voormelde beslissing van de Commissaris-generaal bij arrest nr. 21.478.

Op 5 maart 2009 wordt ten aanzien verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker genomen.

Op 16 maart 2009 dient verzoeker een tweede asielaanvraag in.

Op 7 april 2009 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing van weigering tot in overwegingname van de tweede asielaanvraag. Verzoeker dient een beroep tot nietigverklaring in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Op 22 april 2009 wordt ten aanzien van verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten genomen, met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde. Deze luidt als volgt:

“(…)

REDEN VAN DE BESLISSING:

Art. 7, eerste lid, 1; verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten: de betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort voorzien een geldig visum.

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens met Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland, Portugal, Spanje, Noorwegen, Zweden, Zwitserland, IJsland Finland, Denemarken, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slowakije, Tsjechië en Malta (1), op de volgende reden:

Betrokkene kan met zijn eigen middelen niet wettelijk vertrekken.

Betrokkene weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfsituatie, zodat een manu militari tenuitvoerlegging van de grensleiding noodzakelijk is.

Betrokkene heeft een asielaanvraag op 18.01.08 ingediend. Deze aanvraag werd verworpen door beslissing van het CGVS OP 14.10.08. Deze beslissing werd getekend aan betrokkene op 20.10.08. Betrokkene heeft vervolgens een beroep bij de RVV ingediend op 03/11/2008. Dit beroep werd definitief verworpen op 25.01.09. Betrokkene heeft dus een bevel om het grondgebied te verlaten gekregen op 05.03.09, geldig 15 dagen. Betrokkene heeft een asielaanvraag op 16.03.09 ingediend. Deze aanvraag werd verworpen door een beslissing van het DVZ op 07.04.09. Deze beslissing werd betekend aan betrokkene op 07.04.09. Betrokkene heeft dus een bevel om het grondgebied te verlaten gekregen op 07.04.09, geldig 5 dagen. Betrokkene is nu opnieuw aangetroffen in onwettig verblijf: het is dus weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

Uit een botscanonderzoek (op 15/02/2008) blijkt dat betrokkene meerderjarig is.

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene opgesloten te worden aangezien zijn (haar) terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden.

Gezien betrokkene niet in bezit is van identiteitsdocumenten, is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingen op te sluiten ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden.

Hoewel hij voorheen betekening kreeg van een verwijderingmaatregel, is het weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing; betrokkene is opnieuw aangetroffen in onwettig verblijf. (...)

Op 24 april 2009 wordt verzoeker in vrijheid gesteld en wordt de termijn van het bevel om het grondgebied te verlaten van 22 april 2009, verlengd.

Zowel de beslissing van 22 april 2009 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten als de beslissing van 24 april 2009 houdende de verlenging van de termijn vormen het voorwerp van het door verzoeker ingestelde beroep tot nietigverklaring.

2. Over de rechtspleging

De procedures voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn vooralsnog kosteloos, zodat geen gevolg kan verleend worden aan de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verzoekende partij.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Verweerder voert een exceptie aan van onontvankelijkheid ten aanzien van de beslissing van 24 april 2009 houdende de verlenging van de termijn van het bevel van het grondgebied van 22 april 2009.

Verweerder stelt dat de handgeschreven verlenging van de termijn op het bevel van 22 april 2009 een uitvoeringsmaatregel betreft en dus niet vatbaar is voor een procedure tot nietigverklaring. Verweerder voert aan dat een beroep tot nietigverklaring krachtens de artikelen 39/2, §2 en 39/82, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet een beslissing of bestuurshandeling tot voorwerp moet hebben. Voor het begrip 'beslissing' verwijst verweerder naar de inhoud die de Raad van State er in zijn contentieux aan geeft (Gedr. St Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 83). Volgens verweerder dient onder een beslissing of bestuurshandeling te worden verstaan een handeling waarbij wordt beoogd een wijziging aan te brengen in de bestaande rechtstoestand van de betrokkene. In casu is dit niet het geval, zodat de bestreden 'vermelding' een niet aanvechtbare rechtshandeling betreft. Verweerder verwijst ten slotte nog naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

De Raad wijst erop dat om ontvankelijk te zijn het annulatieberoep gericht moet zijn tegen een uitvoerbare beslissing, zijnde een handeling waarbij wordt beoogd rechtsgevolgen in het leven te roepen of te beletten dat zij tot stand komen. Het moet gaan om een eindbeslissing of minstens om een vóórbeslissing. Handelingen die geen dergelijk definitief karakter hebben, zijn van het annulatiecontentieux uitgesloten (RvS 11 juli 2006, nr. 161.254).

In casu vecht verzoeker de beslissing aan waarbij hem een nieuwe termijn werd toegestaan om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing heeft geen eigen rechtsgevolgen, doch is louter een uitvoeringsmodaliteit van het bevel om het grondgebied te verlaten van 22 april 2009. Deze uitvoeringsmodaliteit kan niet worden beschouwd als een beslissing met specifieke rechtsgevolgen of een beslissing die de rechtstoestand van verzoeker wijzigt. Het beroep, in zoverre het gericht is tegen deze uitvoeringsmodaliteit, is onontvankelijk (RvS 16 oktober 2006, nr. 163.605). De exceptie wordt aangenomen.

3.2. Verweerder voert een exceptie van onontvankelijkheid aan ten aanzien van het bevel om het grondgebied te verlaten van 22 april 2009.

Verweerder stelt dat verzoeker het vereiste belang ontbeert bij het door hem ingediende beroep tot nietigverklaring, daar een eventuele nietigverklaring van het in casu bestreden bevel om het grondgebied te verlaten geenszins maakt dat verzoeker dan niet meer illegaal in het Rijk zou verblijven en dus geen wijzigingen met zich meebrengt ten aanzien van verzoekers (illegale) verblijfssituatie. Verweerder voert aan dat het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten daarenboven niet meer is dan een herhaald bevel, nu aan verzoeker reeds eerder, met name op 5 maart 2009 een bevel om het grondgebied te verlaten werd gegeven. Dit bevel werd aan verzoeker betekend op 10 maart 2009 en werd niet aangevochten bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen door verzoeker zodat dit bevel definitief en uitvoerbaar is geworden.

Ter terechtzitting betwist verzoeker dat hij geen belang zou hebben bij de vernietiging van het bestreden bevel. Verzoeker stelt dat het bevel van 5 maart 2009 waarnaar de verwerende partij verwijst, gekoppeld was aan een vrijheidsberoving. Verzoeker argumenteert dat hij echter in vrijheid werd gesteld, zodat hij van oordeel is dat er sprake is van een impliciete intrekking van het bevel van 5 maart 2009.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt vast dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (Gedr. St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Opdat verzoeker een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat hij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Uit het administratieve dossier blijkt dat tegen verzoeker onder meer reeds een bevel om het grondgebied te verlaten -asielzoeker werd uitgebracht op 5 maart 2009 (hem ter kennis gebracht op 10 maart 2009). De beroepstermijn om dit bevel om het grondgebied te verlaten aan te vechten is verstreken, zodat het bevel definitief is geworden. De eventuele nietigverklaring van het bestreden bevel wijzigd bijgevolg de illegale verblijfssituatie van de verzoeker niet en levert voor hem geen nut op omdat de verwerende partij het bevel om het grondgebied te verlaten van 5 maart 2009 kan uitvoeren, vermits dit definitief is geworden (RvS 2 oktober 2003, nr.123.774; RvS 11 mei 2005, nr. 144.319). Er dient daarom te worden vastgesteld dat verzoeker geen wettig belang heeft bij de vordering in zoverre deze is gericht tegen het bevel om het grondgebied te verlaten van 22 april 2009 (RvS 15 september 2003, nr.122.790). In zoverre verzoeker meent dat het bevel van 5 maart 2009 impliciet werd ingetrokken daar aan het bevel van 5 maart 2009 een maatregel tot vrijheidsberoving werd gekoppeld en hij ondertussen in vrijheid werd gesteld, kan hij niet worden gevolgd. Op 5 maart 2009 werd inderdaad een bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker genomen, doch van een maatregel tot vrijheidsberoving is geen sprake. Verzoekers argument mist feitelijke grondslag en doet bijgevolg geen afbreuk aan de voormelde vaststelling dat verzoeker niet over het rechtens vereiste belang beschikt. In zoverre het de bedoeling was van verzoeker om uiteen te zetten dat het bestreden bevel impliciet werd ingetrokken omdat het bestreden bevel gekoppeld is aan een beslissing tot vrijheidsberoving en hij in vrijheid werd gesteld, dan zou dit tot gevolg hebben dat de huidige vordering zonder voorwerp is en toont verzoeker evenmin aan dat hij belang heeft bij zijn vordering. Evenwel dient er op te worden gewezen dat de invrijheidstelling niet tot gevolg heeft dat het bestreden bevel uit het rechtsverkeer verdwijnt. De vrijlating van verzoeker heeft enkel tot gevolg dat beslissing tot vrijheidsberoving uit het rechtsverkeer verdwijnt. De exceptie wordt bijgevolg aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig juni tweeduizend en negen door:

mevr. J. CAMU,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. M. DENYS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU